

Arrest

nr. 244 451 van 19 november 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 26 juni 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Albanees staatsburger, afkomstig uit het dorp Berishe in de gemeente Tropoje (Albanië). Op 23 juli 2012 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in. U bent gehuwd met A.D. (...) (O.V. X; CGVS X). Na uw huwelijk ging u in Kosovo inwonen bij uw schoonfamilie. Enkele weken voor uw vertrek naar België werden u, uw echtgenoot en uw schoonouders om een u onbekende reden door de politie de grens overgezet. Omdat uw schoonfamilie in Albanië in een bloedwraak zat verwickeld, kon u ook daar niet blijven en besloten jullie Albanië te verlaten. Op 18 september 2012 weigerde het Commissariaat-generaal u het vluchtelingenstatuut en het subsidiaire beschermingsstatuut, in navolging van de weigeringsbeslissing in het dossier van uw schoonvader Q.D. (...) (O.V. X, CG X). Hij had immers de vrees voor bloedwraak geenszins aannemelijk gemaakt. Zo werd

het ontstaan van een bloedwraak tegen uw schoonfamilie na de moord op de neven van uw echtgenoot in 1993 niet geloofwaardig bevonden. Verder werd het niet aannemelijk geacht dat de familie H. (...) uw schoonfamilie tussen de moord op uw neven in 1993 en het vertrek van uw schoonfamilie naar Kosovo in 1999 ooit viseerde. Met betrekking tot de moord op uw schoonbroer rezen verschillende vragen omtrent de geloofwaardigheid hiervan. Er werd niet aangetoond dat de moordenaar(s) van de neven van uw echtgenoot hiervoor verantwoordelijk zou(den) zijn. Bovendien begaven uw echtgenoot en zijn familieleden zich tijdens hun verblijf in Kosovo nog geregeld naar Albanië, hetgeen moeilijk in overeenstemming viel te brengen met de door hen ingeroepen vrees. Uw echtgenoot en zijn familieleden konden ook maar weinig vertellen over de familie H. (...). Op 18 december 2012 stelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de afstand van het geding vast aangezien geen van de partijen binnen de vooropgestelde termijn vroeg om gehoord te worden. Zonder naar Albanië te zijn teruggekeerd diende u op 14 januari 2015 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat de problemen waar u in uw eerste verzoek naar verwees nog steeds van kracht zijn. Daarnaast wees u erop dat uw schoonfamilie nog in een tweede bloedwraak is verwickeld, namelijk met de familie P. (...). Op 16 mei 2012 was er een conflict tussen uw schoonbroers B. (...) (O.V. X) en S. (...) (O.V. X) en leden van de familie P. (...). Bij de P. (...)’s vielen twee doden en één gewonde. Uw schoonbroer S. (...) raakte eveneens gewond. S. (...) en B. (...) sloegen na de feiten op de vlucht. U was die dag samen met uw echtgenoot en uw schoonouders met het vee op het veld in de buurt. Nadat u werd ingelicht over het gebeurde, vluchtte u samen met hen via de bergen naar Albanië.

In de twee maanden tot aan uw vertrek naar België leefde u opgesloten in de woning van de oom van uw schoonmoeder in het dorp Begaj bij Bajram Curri.

In april 2015 verzoende N.P. (...) zich met uw schoonfamilie. Tijdens een ceremonie in het gemeentehuis van Deçan schonk hij vergiffenis aan uw vader voor wat betreft de verwondingen die hij zelf opliep op 16 mei 2012 en voor wat betreft de moord op zijn broer B. (...). Echter, alle andere leden van de familie P. (...), zijn nog steeds gebrand op wraak. U vreest dat uw echtgenoot of uw twee in België geboren kinderen vermoord zullen worden door de familie P. (...).

U bent in het bezit van uw Albanese paspoort, uitgereikt door het Ministerie van Binnenlandse Zaken op 18 juni 2012 met een geldigheidsduur van tien jaar.

Op 8 september 2015 nam het Commissariaat-generaal een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

De RvV vernietigde de beslissing van het CGVS op 14 maart 2016 bij arrest nr. X.

Op 30 september 2016 nam het Commissariaat-generaal opnieuw een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging in beroep bij de RvV.

De RvV vernietigde de beslissing van het CGVS op 30 juli 2018 bij arrest nr. X.

Tijdens uw laatste onderhoud verwees u naar een incident in november 2017 waarbij de tegenpartij probeerde A. (...), de (toen) vijfjarige zoon van uw schoonbroer B. (...), te vermoorden, toen hij in het ziekenhuis in Gjakovë, Kosovo, werd opgenomen. De Kosovaarse politie kwam ter plaatse, ontzette A. (...) en zijn moeder V. (...) en droeg hen over aan de Albanese politie. Enkele maanden later reisden V. (...) en haar kinderen opnieuw naar België. Kort na dit incident werd uw broer S. (...) opgepakt door de Albanese politie. Vier maanden later werd hij uitgeleverd aan Kosovo. Sinds zijn arrestatie gaan zijn kinderen, die bij uw schoonouders in Papaj verblijven, niet langer naar school. Sinds het incident in november 2017 wordt er niet meer bemiddeld. Een deel van de tegenpartij is immers hoegenaamd niet bereid zich te verzoenen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek baseert op dezelfde motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot A.D. (...). In het kader van zijn verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat, hoewel het Commissariaat-generaal niet twijfelt aan de betrokkenheid van uw broer B. (...) bij de moorden op B. (...) en V.P. (...) en de verwonding van N.P. (...) noch aan het gegeven dat deze feiten aanvankelijk in een bloedwraak resulteerden of slechts tot een gedeeltelijke verzoening zouden hebben geleid, u géénszins aannemelijk hebt gemaakt dat u actueel geen beroep zou kunnen doen op de Albanese autoriteiten bij eventuele problemen met familieleden van V.P. (...), dewelke overigens Kosovaarse burgers zijn. U gaf weliswaar aan geen vertrouwen te hebben in de Albanese autoriteiten (CGVS 8 juli 2016, p. 7), doch onderbouwde deze uitspraak niet met objectieve elementen. U haalde ook aan dat uw autoriteiten geen veiligheid kunnen garanderen (CGVS 8 juli 2016, p. 10). Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen.

Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete.

In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een

besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. In 2019 voerde een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts, een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 dertig leidinggevende politieofficiërs werden onderzocht. Eind 2019 werd het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw anti-corruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Intersectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force en de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 zorgde er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie.

Volgens de informatie garandeert de wet de rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan.

Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

U brengt géén elementen bij op grond waarvan, in weerwil van voorgaande, zou kunnen blijken dat u actueel géén beroep zou kunnen doen op de hulp of bescherming van de Albanese autoriteiten mocht daar aanleiding toe zijn. Integendeel, in dit verband moet worden vastgesteld dat u het enige concrete incident dat zich volgens u zou hebben voorgedaan, nl. het incident waarvan u vermoedde dat het heeft plaatsgevonden op 3 november 2017 en waarbij de tegenpartij geprobeerd zou hebben om uw minderjarige neef A. (...) te vermoorden in het ziekenhuis van Gjakovë, Kosovo waarop de politie ter plaatse is gekomen, géénszins aannemelijk maakt aan de hand van overredende verklaringen of bewijsvoerende stukken. Niettegenstaande de vraag u minstens vijf keer werd gesteld, slaagde u er immers niet in te beschrijven wat er precies gebeurde tijdens het incident. U kon ook niet zeggen wie van de tegenpartij erbij betrokken was. Na enig aandringen bleek u enkel zeker te zijn van V.P. (...). Over eventuele andere personen bleef u in het ongewisse. U hield vol dat er bedreigingen werden geuit door V. (...) ten aanzien van A. (...) maar wanneer u gevraagd werd hier meer over te vertellen, stelde u dat u niets meer had toe te voegen. Evenmin legde u ter zake enig attest of proces-verbaal van de politie neer, of kon u behoudens de vage verklaring dat de Kosovaarse politie uw neefje aan de Albanese politie heeft overgedragen, niet de minste verdere toelichting verstrekken wat betreft de vraag of de politie of uw familie verdere stappen ondernomen hebben naar aanleiding van dit gebeuren. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op 1/10/2018 twee filmpjes toonde op uw mobiele telefoon (maar deze tot op heden niet neerlegde) waarop naar eigen zeggen te zien is dat agenten het ziekenhuis binnen-en buitengaan en uw schoonzus V. (...) en haar zoon begeleiden kan aan sich bijgevolg bezwaarlijk volstaan om te besluiten tot de waarachtigheid van de omstandigheden die u er zelf aan toeschrijft (CGVS 1 oktober 2018, p. 3-4).

Hieraan kan nog worden toegevoegd dat het CGVS ook in het dossier van uw broer B. (...), i.e. de vader van A. (...) zelf, vaststelde dat hij weinig details omtrent deze gebeurtenis kon verschaffen. Hij gaf integendeel louter aan dat verscheidene familieleden van de tegenpartij aanwezig waren doch liet na om toe te lichten wat zij precies gedaan zouden hebben, en beperkte zich tot de verklaring dat zij lang genoeg ter plaatse zouden zijn gebleven en dat er een interventie van de Kosovaarse politie nodig was opdat uw familieleden evenals de dorpling die hen vergezelde de plaats konden verlaten en naar Albanië konden terugkeren. En hoewel B. (...) zelf niet aanwezig was bij de ingeroepen feiten, rest niettemin de vaststelling dat het belangrijke gebeurtenissen betreft evenals de markante vaststelling dat B. (...) zich hieromtrent niet informeerde. Voorts werd het merkwaardig bevonden dat luidens B. (...)’s verklaringen, terwijl de gezondheidstoestand van zijn zoon een hospitalisatie van een week vergde, hij reeds naar huis zou zijn teruggekeerd nadat hij uit het ziekenhuis in Gjakovë was moeten vluchten, en dat hij noch in een andere medische instelling zou zijn opgenomen noch andere specifieke zorgen toegediend gekregen zou hebben. Binnen de context van het beweerd conflict achtte het CGVS het bovenal zeer weinig aannemelijk dat uw familieleden zich tot een ziekenhuis in Gjakovë gewend zouden hebben, met name het land en meer bepaald de regio waar de tegenpartij woont. De uitleg van uw broer B. (...) dat het ziekenhuis van Gjakovë het dichtstbijzijnde is van het dorp waar zijn echtgenote en

kinderen verblijven en dat dat van Bajram Curri verder gelegen is, kon, gelet op de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt met betrekking tot het ziekenhuis van Tropojë, de afstand ervan tot het dorp waar zijn echtgenote en kinderen verblijven, en de route om er naar toe te gaan, niet weerhouden worden. Voor wat betreft de kopie van het verslag van het ziekenhuis van Gjakovë over de opname van zijn zoon, werd opgemerkt dat dit document niets vermeldt over de beweerde problemen. Evenmin bracht uw broer B. (...) hiervan enig ander begin van bewijs aan. Behalve het incident in het ziekenhuis van Gjakovë, waarvan de geloofwaardigheid ernstig in het gedrang is, haalde ook uw broer B. (...) geen enkel ander incident met de familie P. (...) aan sinds de moorden op 16 mei 2012.

Er dient ten andere in herinnering te worden gebracht dat uw algehele geloofwaardigheid reeds gehypothekeerd wordt door het gegeven dat u ook actueel nog blijft volharden in het vluchtrelaas dat u uiteenzette in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming, met name uw vrees voor een bloedwraak door de familie H. (...), zonder dat u evenwel enig element aanreikt dat vermag om de eerdere beoordeling door het Commissariaat-generaal in een ander daglicht te stellen.

De door u aangebrachte documenten zijn niet van aard bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw identiteit, nationaliteit en familiesamenstelling staan niet ter discussie. De attesten van het dorpshoofd van Papaj, van de gemeente Deçan en van de verzoeningscommissies alsook de reportages over uw familie geven aan dat er na de gebeurtenissen op 16 mei 2012 aanvankelijk een bloedvete tussen uw familie en de familie P. (...) bestond en dat hierin een gedeeltelijke verzoening werd bereikt. Met betrekking tot de verklaringen van de voorzitter van de gemeenteraad van Deçan en Gjin Marku, voorzitter van het Comité voor Nationale Verzoening, in september 2015 dat de zaak nog niet volledig in vrede werd afgesloten, moet worden opgemerkt dat volgens de informatie van het Commissariaat-generaal attesten, afgeleverd door ngo's en lokale autoriteiten in Albanië gemakkelijk tegen betaling te verkrijgen zijn, en zodus op zich weinig bewijswaarde hebben. Hoe dan ook werd supra uiteengezet dat er in Albanië afdoende bescherming beschikbaar is inzake de problematiek van bloedwraak. Wat betreft de DVD die door u werd neergelegd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op 8/7/2016 en die een beeld zou schetsen van de omstandigheden waarin uw familie zou verkeren naar aanleiding van de moeilijkheden die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, moet tot slot worden opgemerkt dat – daar gelaten de vaststelling dat u tot twee keer toe specifiek met betrekking tot deze opname in kwestie bevraagd werd doch nagenoeg geen concrete gegevens in dit verband kon verstrekken met betrekking tot bv. de datum of zender waarop deze opname werd uitgezonden (CGVS 8 juli 2016, p. 14 en CGVS 1/10/2018, p. 8) – deze opname, voor zover waarheidsgetrouw, slechts een momentopname betreft die (minstens) dateert van meer dan 3 jaren geleden (d.i. het moment waarop u deze op het CGVS hebt neergelegd). Bijaldien is dit element geenszins van aard om afbreuk te doen aan hogergenoemde vaststelling dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat u en uw familie actueel desgevallend beroep kunnen doen op de hulp en bescherming van de Albanese autoriteiten en u in casu géén overredende verklaringen of bewijsvoerende stukken aanbrengt die anders kunnen doen besluiten. Voor wat betreft de tweede videoreportage waarin onder andere Gjin Marku een oproep doet aan de familie P. (...) om zich te verzoenen, moet worden opgemerkt dat u evenmin enig idee had van wanneer deze reportage werd gedraaid en uitgezonden (CGVS 1 oktober 2018, p. 7-8). Verder blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat Gjin Marku in het verleden in opspraak kwam voor het opstellen van valse attesten tegen betaling. Wat er ook van zij, deze interviews en verklaringen doen geen afbreuk aan het feit dat – zoals supra uiteengezet – er in Albanië afdoende bescherming beschikbaar is inzake de problematiek van bloedwraak.

Het gegeven dat uw broer S. (...) na het incident eind 2017 gearresteerd werd door de Albanese politie en vervolgens werd uitgeleverd aan de Kosovaarse autoriteiten (CGVS 1 oktober 2018, p. 5-6) is evenmin van die aard om een ander licht te werpen op bovenstaande beoordeling. Uit uw verklaringen blijkt dat hij gearresteerd werd naar aanleiding van zijn mogelijke betrokkenheid bij de dubbele moord in 2012 in het kader van het gerechtelijk onderzoek naar deze feiten, waarin de Kosovaarse autoriteiten een uitleveringsverzoek indienden bij de Albanese autoriteiten. U kon overigens geen enkele duiding verschaffen over de eventuele rechtszaak in Kosovo over deze feiten (CGVS 1 oktober 2018, p. 6). U hebt altijd verklaard dat u die dag met uw echtgenote en uw ouders met het vee op het veld was en dan ook niets met deze feiten te maken had (CGVS 24 augustus 2015, p. 4).

Ten slotte dient erop gewezen te worden dat het Commissariaat-generaal ook in hoofde van uw broer S.D. (...) (CG 12/18351) en uw zus R.D. (...) (CG 12/16897) beslissingen van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam. In hoofde van uw broer B.D. (...) (CG 15/19090) werd een beslissing van uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. In zijn hoofde werden immers ernstige redenen vastgesteld om te vermoeden dat hij zich schuldig maakte aan het plegen van een ernstig misdrijf van gemeenrechtelijke aard buiten het onthaalland alvorens hij alhier een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.”

Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw paspoort toont uw identiteit en nationaliteit aan, dewelke niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Beoordeling van de zaak

2.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2. Verzoekster is de echtgenote van de heer D.A., wiens beroep gekend is bij de Raad onder het rolnummer RvV 249 818. In de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster wordt blijkens de stukken van het dossier met recht aangegeven dat verzoekster zich ter staving van haar verzoek om internationale bescherming integraal beroept op dezelfde motieven als deze die door haar echtgenoot werden aangevoerd in het kader van diens verzoek om internationale bescherming. Verzoekster bevestigt dit uitdrukkelijk in het voorliggende verzoekschrift. Bovendien herneemt zij in het verzoekschrift letterlijk de argumentatie die werd opgenomen in het verzoekschrift dat haar echtgenoot indiende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voert zij in het kader van onderhavige beroepsprocedure geen andere middelen, feiten, elementen of argumenten aan dan deze die door haar echtgenoot werden aangebracht in het kader van diens beroep bij de Raad, gekend onder het voormelde rolnummer.

Bij arrest nr. 244 450 van 19 november 2020 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd ten aanzien van verzoeksters echtgenoot geoordeeld als volgt:

“1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Albanees staatsburger, afkomstig uit het dorp Papaj in de gemeente Tropoje (Albanië). Op 23 juli 2012 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 7 augustus 1993 werden twee zonen van uw oom gedood door H.H. (...). Op 8 juni 1999 werd uw broer A. (...) vermoord. Er werd nooit een schuldige gearresteerd, maar u vermoedde dat de familie H. (...) achter de moord zat. Twee à drie maanden na de moord op uw broer vluchtte uw hele familie naar Kosovo. Rond 21 mei 2012 werd u door de Kosovaarse politie teruggestuurd naar Albanië. Een tweetal maanden later verliet u Albanië. In geval van terugkeer vreesde u het slachtoffer te worden van een bloedwraak door de familie H. (...). Op 18 september 2012 weigerde het Commissariaat-generaal u het vluchtelingenstatuut en het subsidiaire beschermingsstatuut, in navolging van de weigeringsbeslissing in het dossier van uw vader Q.D. (...) (O.V. 7.536.609, CG 12/17033/B). Hij had immers de vrees voor bloedwraak geenszins aannemelijk gemaakt. Zo werd het ontstaan van een bloedwraak tegen uw familie na de moord op uw neven in 1993 niet geloofwaardig bevonden. Verder werd het niet aannemelijk geacht dat de familie H. (...) uw familie tussen de moord op uw neven in 1993 en jullie vertrek naar Kosovo in 1999 ooit viseerde. Met betrekking tot de moord op uw broer rezen verschillende vragen omtrent de geloofwaardigheid hiervan. Er werd niet aangetoond dat de moordenaar(s) van uw neven hiervoor verantwoordelijk zou(den) zijn. Bovendien begaven u en uw familieleden zich tijdens jullie verblijf in Kosovo nog geregeld naar Albanië, hetgeen moeilijk in overeenstemming viel te brengen met de door u ingeroepen vrees. U en uw familieleden konden ook maar weinig vertellen over de familie H. (...). Op 18 december 2012 stelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de afstand van het geding vast aangezien geen van de partijen binnen de vooropgestelde termijn vroeg om gehoord te worden. Zonder naar Albanië te zijn teruggekeerd diende u op 14 januari 2015 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat u bij terugkeer naar Albanië nog steeds vreest geviseerd te worden door de familie H. (...) in een bloedwraak. Daarnaast wees u erop dat uw familie nog in een tweede bloedwraak is verwickeld. Op 16 mei 2012 escaleerde een conflict tussen uw broers B. (...) (O.V. 8.087.866, CG 15/19090) en S. (...) (O.V. 7.555.606, 12/18351) en de familie P. (...). De oorzaak van het conflict gaat terug op de ontvoering van uw zus R. (...) (O.V. 7.536.606, CG 12/16897) verscheidene jaren daarvoor. Enkele maanden vóór 16 mei 2012 was er bij een caféruzie een vechtpartij ontstaan tussen uw broers B. (...) en S. (...) en B. (...) en V.P. (...). De politie kwam tussenbeide en arresteerde

S. (...), B. (...) en V. (...). Uw broer werd door de rechter vrijgesproken. B. (...) en V. (...) werden tot een geldboete veroordeeld. Sindsdien waren zij gebrand op wraak op uw broers. Uw familie stuurde bemiddelaars uit maar de P. (...)’s wilden van geen overleg weten. Op 16 mei 2012 hielden zij de auto van uw broers tegen op de weg van Deçan naar Junik. S. (...) werd door hen aangevallen en verwond. Toen B. (...) zijn broer onder het bloed zag, vermoordde hij B. (...) en V.P. (...). N.P. (...), die ook bij de feiten aanwezig was, raakte gewond. Vervolgens sloegen uw broers op de vlucht. U was die dag samen met uw echtgenote en uw ouders met het vee op het veld in de buurt. De oom van uw moeder belde u op en lichtte u in over het gebeurde. U vluchtte via de bergen naar Albanië. Ook uw andere familieleden vertrokken meteen richting Albanië. U bracht één nacht door in uw ouderlijke woning in Papaj. Vervolgens leefde u in de twee maanden tot aan uw vertrek naar België opgesloten in de woning van de oom van uw moeder in het dorp Begaj bij Bajram Curri. Ondertussen werden tal van bemiddelingspogingen ondernomen tussen de familie P. (...) en uw familie. In april 2015 verzoende N.P. (...) zich met uw familie. Tijdens een ceremonie in het gemeentehuis van Deçan schonk hij vergiffenis aan uw vader voor wat betreft de verwondingen die hij zelf opliep op 16 mei 2012 en voor wat betreft de moord op zijn broer B. (...). Echter, N. (...) was de enige van de clan P. (...) die zich wenste te verzoenen. Alle andere familieleden zijn nog steeds gebrand op wraak op u en uw broers. Verdere familieleden van u zijn vrijgesteld van bloedwraak. Aangezien u de broer van de dader bent, vreest u als eerste gevisieerd te worden in de bloedwraak met de familie P. (...).

U bent in het bezit van uw Albanees paspoort, uitgereikt door het Ministerie van Binnenlandse Zaken op 18 juni 2012 met een geldigheidsduur van tien jaar; en de geboorteaktes van uw in België geboren zonen B. (...) en T. (...). Ter ondersteuning van uw tweede verzoek legde u verder nog volgende documenten neer: twee attesten van het dorps hoofd van het dorp Papaj d.d. 17 november 2014 (met exact dezelfde inhoud); een attest van het Comité van Nationale Verzoening van Gjin Marku d.d. 20 november 2014; een attest van de Albanese Verzoeningscommissie, afdeling Tropoje, d.d. 19 november 2014, die allemaal de bloedwraak tussen uw familie en de familie P. (...) bevestigen; en een dvd met een aflevering van het programma ‘Fiks Fare’ op Top Channel d.d. 11 april 2014 dat gewijd is aan de bloedwraak waarin uw familieleden, die nadat hun verzoek om internationale bescherming in België was geweigerd, teruggestuurd werden naar Albanië, en sindsdien uit angst opgesloten leven in hun woning in Papaj, zich bevinden.

Op 8 september 2015 nam het Commissariaat-generaal een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Bij uw verzoekschrift voegde u volgende nieuwe documenten: het artikel De Kanun spaart alleen de vrouwen uit de Volkskrant d.d. 1 december 2012; en het artikel Familie moordenaars krijgt asiel omwille van bloedwraak uit Het Laatste Nieuws van 25 september 2013; een verklaring van het hoofd van de gemeenteraad van Deçan d.d. 19 september 2015; een verklaring van Gjin Marku, voorzitter van het Comité voor Nationale Verzoening d.d. 24 september 2015. In deze twee verklaringen wordt gesteld dat er slechts een gedeeltelijke verzoening werd bereikt tussen uw familie en de familie P. (...).

De RvV vernietigde de beslissing van het CGVS op 14 maart 2016 bij arrest nr. 164061.

Bij uw onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 8 juli 2016 legde u nog een dvd neer met daarop een videoreportage over de situatie en de levensomstandigheden van uw familie in het dorp Papaj. De reportage bevat interviews met uw moeder en uw minderjarige nichtjes. Daarnaast wordt er een bezoek van een delegatie oude wijzen die optreden als bemiddelaars onder leiding van Gjin Marku aan de woning van uw familie belicht. Onder andere Gjin Marku doet een oproep aan de familie P. (...) om zich alsnog te verzoenen in de resterende openstaande bloedwraak.

Op 30 september 2016 nam het Commissariaat-generaal opnieuw een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging in beroep bij de RvV.

De RvV vernietigde de beslissing van het CGVS op 30 juli 2018 bij arrest nr. 207346.

Tijdens uw laatste onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 1 oktober 2018 verwees u naar een incident op 3 november 2017 waarbij één of meer personen van de tegenpartij, waaronder V.P. (...), probeerde(n) A. (...), de (toen) vijfjarige zoon van uw broer B. (...), te vermoorden, toen hij in het ziekenhuis in Gjakovë, Kosovo, werd opgenomen. De Kosovaarse politie kwam ter plaatse, ontzette A. (...) en zijn moeder V. (...) en droeg hen over aan de Albanese politie. Enkele maanden later reisden V. (...) en haar kinderen opnieuw naar België. U toonde tijdens dit onderhoud (wazige) videobeelden van de evacuatie van A. (...) uit het ziekenhuis door Kosovaarse politieagenten. Uw zus R. (...) maakte deze beelden stiekem met haar gsm. Enkele dagen na dit incident werd uw broer S. (...) opgepakt door de Albanese politie. Vier maanden later werd hij uitgeleverd aan Kosovo. Sinds zijn arrestatie gaan zijn kinderen, die bij uw ouders in Papaj verblijven, niet langer naar school. Sinds het incident in november 2017 wordt er niet meer bemiddeld. Een deel van de tegenpartij is immers hoegenaamd niet bereid zich te verzoenen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat, hoewel het Commissariaat-generaal niet twijfelt aan de betrokkenheid van uw broer B. (...) bij de moorden op B. (...) en V.P. (...) en de verwonding van N.P. (...) noch aan het gegeven dat deze feiten aanvankelijk in een bloedwraak resulteerden of slechts tot een gedeeltelijke verzoening zouden hebben geleid, u géénszins aannemelijk hebt gemaakt dat u actueel geen beroep zou kunnen doen op de Albanese autoriteiten bij eventuele problemen met familieleden van V.P. (...), dewelke overigens Kosovaarse burgers zijn. U gaf weliswaar aan geen vertrouwen te hebben in de Albanese autoriteiten (CGVS 8 juli 2016, p. 7), doch onderbouwde deze uitspraak niet met objectieve elementen. U haalde ook aan dat uw autoriteiten geen veiligheid kunnen garanderen (CGVS 8 juli 2016, p. 10). Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen.

Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete.

In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende

stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. In 2019 voerde een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts, een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Eind 2019 werd het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw anti-corruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Intersectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force en de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 zorgde er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie.

Volgens de informatie garandeert de wet de rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan.

Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

U brengt géén elementen bij op grond waarvan, in weerwil van voorgaande, zou kunnen blijken dat u actueel géén beroep zou kunnen doen op de hulp of bescherming van de Albanese autoriteiten mocht daar aanleiding toe zijn. Integendeel, in dit verband moet worden vastgesteld dat u het enige concrete incident dat zich volgens u zou hebben voorgedaan, nl. het incident waarvan u vermoedde dat het heeft plaatsgevonden op 3 november 2017 en waarbij de tegenpartij geprobeerd zou hebben om uw minderjarige neef A. (...) te vermoorden in het ziekenhuis van Gjakovë, Kosovo waarop de politie ter plaatse is gekomen, géénszins aannemelijk maakt aan de hand van overredende verklaringen of bewijsvoerende stukken. Niettegenstaande de vraag u minstens vijf keer werd gesteld, slaagde u er immers niet in te beschrijven wat er precies gebeurde tijdens het incident. U kon ook niet zeggen wie van de tegenpartij erbij betrokken was. Na enig aandringen bleek u enkel zeker te zijn van V.P. (...). Over eventuele andere personen bleef u in het ongewisse. U hield vol dat er bedreigingen werden geuit door V. (...) ten aanzien van A. (...) maar wanneer u gevraagd werd hier meer over te vertellen, stelde u dat u niets meer had toe te voegen. Evenmin legde u ter zake enig attest of proces-verbaal van de politie neer, of kon u behoudens de vage verklaring dat de Kosovaarse politie uw neefje aan de Albanese politie heeft overgedragen, niet de minste verdere toelichting verstrekken wat betreft de vraag of de politie of uw familie verdere stappen ondernomen hebben naar aanleiding van dit gebeuren. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op 1/10/2018 twee filmpjes toonde op uw mobiele telefoon (maar deze tot op heden niet neerlegde) waarop naar eigen zeggen te zien is dat agenten het ziekenhuis binnen-en buitengaan en uw schoonzus V. (...) en haar zoon begeleiden kan an sich bijgevolg bezwaarlijk volstaan om te besluiten tot de waarachtigheid van de omstandigheden die u er zelf aan toeschrijft (CGVS 1 oktober 2018, p. 3-4).

Hieraan kan nog worden toegevoegd dat het CGVS ook in het dossier van uw broer B. (...), i.e. de vader van A. (...) zelf, vaststelde dat hij weinig details omtrent deze gebeurtenis kon verschaffen. Hij gaf integendeel louter aan dat verscheidene familieleden van de tegenpartij aanwezig waren doch liet na om toe te lichten wat zij precies gedaan zouden hebben, en beperkte zich tot de verklaring dat zij lang genoeg ter plaatse zouden zijn gebleven en dat er een interventie van de Kosovaarse politie nodig was opdat uw familieleden evenals de dorpeling die hen vergezelde de plaats konden verlaten en naar Albanië konden terugkeren. En hoewel B. (...) zelf niet aanwezig was bij de ingeroepen feiten, rest niettemin de vaststelling dat het belangrijke gebeurtenissen betreft evenals de markante vaststelling dat B. (...) zich hieromtrent niet informeerde. Voorts werd het merkwaardig bevonden dat luidens B. (...)’s verklaringen, terwijl de gezondheidstoestand van zijn zoon een hospitalisatie van een week vergde, hij reeds naar huis zou zijn teruggekeerd nadat hij uit het ziekenhuis in Gjakovë was moeten vluchten, en dat hij noch in een andere medische instelling zou zijn opgenomen noch andere specifieke zorgen

toegediend gekregen zou hebben. Binnen de context van het beweerde conflict achtte het CGVS het bovenal zeer weinig aannemelijk dat uw familieleden zich tot een ziekenhuis in Gjakovë gewend zouden hebben, met name het land en meer bepaald de regio waar de tegenpartij woont. De uitleg van uw broer B. (...) dat het ziekenhuis van Gjakovë het dichtstbijzijnde is van het dorp waar zijn echtgenote en kinderen verblijven en dat dat van Bajram Curri verder gelegen is, kon, gelet op de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt met betrekking tot het ziekenhuis van Tropojë, de afstand ervan tot het dorp waar zijn echtgenote en kinderen verblijven, en de route om er naar toe te gaan, niet weerhouden worden. Voor wat betreft de kopie van het verslag van het ziekenhuis van Gjakovë over de opname van zijn zoon, werd opgemerkt dat dit document niets vermeldt over de beweerde problemen. Evenmin bracht uw broer B. (...) hiervan enig ander begin van bewijs aan. Behalve het incident in het ziekenhuis van Gjakovë, waarvan de geloofwaardigheid ernstig in het gedrang is, haalde ook uw broer B. (...) geen enkel ander incident met de familie P. (...) aan sinds de moorden op 16 mei 2012.

Er dient ten andere in herinnering te worden gebracht dat uw algehele geloofwaardigheid reeds gehypothekeerd wordt door het gegeven dat u ook actueel nog blijft volharden in het vluchtrelaas dat u uiteenzette in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming, met name uw vrees voor een bloedwraak door de familie H. (...), zonder dat u evenwel enig element aanreikt dat vermag om de eerdere beoordeling door het Commissariaatgeneraal in een ander daglicht te stellen.

De door u aangebrachte documenten zijn niet van aard bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw identiteit, nationaliteit en familiesamenstelling staan niet ter discussie. De attesten van het dorps hoofd van Papaj, van de gemeente Deçan en van de verzoeningscommissies alsook de reportages over uw familie geven aan dat er na de gebeurtenissen op 16 mei 2012 aanvankelijk een bloedvete tussen uw familie en de familie P. (...) bestond en dat hierin een gedeeltelijke verzoening werd bereikt. Met betrekking tot de verklaringen van de voorzitter van de gemeenteraad van Deçan en Gjin Marku, voorzitter van het Comité voor Nationale Verzoening, in september 2015 dat de zaak nog niet volledig in vrede werd afgesloten, moet worden opgemerkt dat volgens de informatie van het Commissariaat-generaal attesten, afgeleverd door ngo's en lokale autoriteiten in Albanië gemakkelijk tegen betaling te verkrijgen zijn, en zodus op zich weinig bewijswaarde hebben. Hoe dan ook werd supra uiteengezet dat er in Albanië afdoende bescherming beschikbaar is inzake de problematiek van bloedwraak. Wat betreft de DVD die door u werd neergelegd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op 8/7/2016 en die een beeld zou schetsen van de omstandigheden waarin uw familie zou verkeren naar aanleiding van de moeilijkheden die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, moet tot slot worden opgemerkt dat – daar gelaten de vaststelling dat u tot twee keer toe specifiek met betrekking tot deze opname in kwestie bevraagd werd doch nagenoeg geen concrete gegevens in dit verband kon verstrekken met betrekking tot bv. de datum of zender waarop deze opname werd uitgezonden (CGVS 8 juli 2016, p. 14 en CGVS 1/10/2018, p. 8) – deze opname, voor zover waarheidsgetrouw, slechts een momentopname betreft die (minstens) dateert van meer dan 3 jaren geleden (d.i. het moment waarop u deze op het CGVS hebt neergelegd). Bijaldien is dit element geenszins van aard om afbreuk te doen aan hogergenoemde vaststelling dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat u en uw familie actueel desgevallend beroep kunnen doen op de hulp en bescherming van de Albanese autoriteiten en u in casu géén overredende verklaringen of bewijsvoerende stukken aanbrengt die anders kunnen doen besluiten. Voor wat betreft de tweede videoreportage waarin onder andere Gjin Marku een oproep doet aan de familie P. (...) om zich te verzoenen, moet worden opgemerkt dat u evenmin enig idee had van wanneer deze reportage werd gedraaid en uitgezonden (CGVS 1 oktober 2018, p. 7-8). Verder blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat Gjin Marku in het verleden in opspraak kwam voor het opstellen van valse attesten tegen betaling. Wat er ook van zij, deze interviews en verklaringen doen geen afbreuk aan het feit dat – zoals supra uiteengezet – er in Albanië afdoende bescherming beschikbaar is inzake de problematiek van bloedwraak.

Het gegeven dat uw broer S. (...) na het incident eind 2017 gearresteerd werd door de Albanese politie en vervolgens werd uitgeleverd aan de Kosovaarse autoriteiten (CGVS 1 oktober 2018, p. 5-6) is evenmin van die aard om een ander licht te werpen op bovenstaande beoordeling. Uit uw verklaringen blijkt dat hij gearresteerd werd naar aanleiding van zijn mogelijke betrokkenheid bij de dubbele moord in 2012 in het kader van het gerechtelijk onderzoek naar deze feiten, waarin de Kosovaarse autoriteiten een uitleveringsverzoek indienden bij de Albanese autoriteiten. U kon overigens geen enkele duiding verschaffen over de eventuele rechtszaak in Kosovo over deze feiten (CGVS 1 oktober 2018, p. 6). U hebt altijd verklaard dat u die dag met uw echtgenote en uw ouders met het vee op het veld was en dan ook niets met deze feiten te maken had (CGVS 24 augustus 2015, p. 4).

Ten slotte dient erop gewezen te worden dat het Commissariaat-generaal ook in hoofde van uw broer S.D. (...) (CG 12/18351) en uw zus R.D. (...) (CG 12/16897) beslissingen van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam. In hoofde van uw broer B.D. (...) (CG 15/19090) werd een beslissing van uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. In zijn hoofde werden immers ernstige redenen

vastgesteld om te vermoeden dat hij zich schuldig maakte aan het plegen van een ernstig misdrijf van gemeenrechtelijke aard buiten het onthaalland alvorens hij alhier een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Daarnaast doet hij gelden dat de bestreden beslissing een schending inhoudt van het gezag van gewijsde van arrest nr. 207 346 van 30 juli 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Verzoeker doet vooreerst gelden:

“Vooreerst worden de feiten door verwerende partij niet betwist. Verwerende partij betwist niet dat verzoekende partij verwikkeld was en is in een bloedvete met de familie P. (...).

Vervolgens ontkent de bestreden beslissing evenmin het relaas van de verzoekende partij, dat aanleiding gaf tot het vernietigingsarrest RvV dd. 30 juli 2018 nr. 207 346.

In het administratief dossier dat de raadsman van de verwerende partij ontving kan nergens een vertaling van de bewuste reportage worden teruggevonden.

Nochtans was het voormelde arrest van de Raad ondubbelzinnig:

(...)

De verwerende partij beperkt zich tot het relativeren van deze reportage - in plaats van de instructies van voormeld arrest op te volgen:

(...)

Gezien het twee jaar duurde alvorens de verwerende partij een nieuwe beslissing nam, zou men een kwalitatief hoogstaande vertaling en een doorgedreven onderzoek mogen verwachten van de verwerende partij (zeker na 2 eerdere vernietigingsarresten). In plaats van de Raad van de gevraagde vertaling te voorzien, lijkt de verwerende partij zich te beperken tot het minimaliseren ervan “momentopname” en het verwijten van de verzoekende partij dat zij de precieze datum van de uitzending niet kent (wat toch zou moeten blijken uit de vertaling mocht de verwerende partij haar werk treffelijk gedaan hebben).

Uit de reportage bleek immers duidelijk dat de familie van de verzoekende partij opgesloten leefde, dit werd en wordt door de verwerende partij niet ontkend en werd ook door de Raad zo bevestigd.

Het is dus hoogst opmerkelijk dat de verwerende partij zich er thans met een motivering zo kort door de bocht vanaf maakt.

Om deze reden werd het gezag van gewijsde arrest RvV dd. 30 juli 2018 nr. 207 346 geschonden, evenals de artikelen 48/3 en 48/4.

Trouwens, mocht de verwerende partij zo overtuigd zijn van haar stuk, dan had zij toepassing kunnen maken van de versnelde procedure en erop wijzen dat Albanië als een “veilig land” wordt beschouwd.

Zoals voormeld duurde het in casu bijna 2 jaar alvorens de thans bestreden beslissing werd genomen - het is dan ook onbegrijpelijk dat op dergelijk onzorgvuldige wijze wordt gemotiveerd!”

Verzoeker vervolgt:

“De verwerende partij probeert thans het hele verhaal van de verzoekende partij onderuit te halen door haar een gebrek aan details te verwijten omtrent het incident dat zich voordeed in het ziekenhuis met de zoon van de broer van de verzoekende partij, nl. B. (...), een incident dat plaatsvond op 3 november 2017.

Eerst en vooral is dit geen excuus om niet te doen wat de Raad heeft opgedragen te doen in het vernietigingsarrest.

Ten tweede was verzoekende partij op dat moment in België (de feiten speelden zich af in 2017), dus kan haar moeilijk verweten worden bepaalde details niet te weten. Bovendien valt niet in te zien hoe op die basis een weigeringsbeslissing zou kunnen worden onderbouwd, los van duidelijkheid over de kern van het probleem, nl. bloedwraak en opsluiting, zoals in de video uiteengezet en door de heer Marku bevestigd.”

Voorts voert verzoeker aan:

“Verwerende partij onderlijnt bovendien opnieuw de doeltreffendheid van de Albanese politie, zonder enige bronvermelding in de bestreden beslissing.

Deze discussie werd reeds in alle voorgaande verzoekschriften gevoerd, waarbij verzoekende partij aanhaalde dat verwerende partij zelf letterlijk aangaf dat de familie van verzoekende partij in Albanië opgesloten leeft.

Hierbij werd de vraag gesteld dat indien er geen actueel gevaar meer zou zijn voor de familie van verzoekende partij, waarom zij dan in godsnaam als gevangenen zouden opgesloten leven in hun eigen huis?! Er werd tevens uiteengezet dat er vooralsnog geen concrete problemen zijn geweest, juist omdat de familie van verzoekende partij opgesloten leeft.

Er werd op gewezen dat er op bloedwraak geen termijn staat, noch dat dit kan verjaren...

Opnieuw weigert de verwerende partij, net zoals in haar vorige beslissingen, de kern van het probleem te onderzoeken door te verwijzen naar “de doeltreffendheid” van de Albanese politie.

Er werd tevens verwezen naar twee bronnen die dit bevestigden (evenals de gebrekkige beschermingsmogelijkheden), waar de verwerende partij ook naar verwijst op p. 2. De manier van redeneren van verwerende partij is dan ook bijzonder onredelijk en tart werkelijk alle verbeelding.

Voor de volledigheid voegt de verzoekende partij deze thans opnieuw.

Zie <http://www.volkskrant.nl/archief/de-kanun-spaart-alleenvrouwen~a3356536/> :

(...)

Ook verwerende partij erkent normaliter dit probleem. Cf. <http://www.hln.be/hln/nl/957/Binnenland/article/detail/1710935/2013/09/25/Familie-moordenaars-krijgt-asiel-omwille-van-bloedwraak.dhtml> :

(...)

Het is dan ook vreemd dat verwerende partij thans voorhoudt dat er in Albanië sowieso voldoende beschermingsmogelijkheden door de politie zijn. Een algemeen rapport over de beschermingsmogelijkheden in Albanië kan dus niet volstaan om te oordelen dat verzoekende partij actueel geen gevaar loopt in geval zij naar Albanië terugkeert.

Dit bevestigde ook uw Raad in het arrest nr. 164 061 dd 14 maart 2016 (voorlaatste vernietigingsarrest in deze zaak):

(...)”

Verzoeker geeft nog aan:

“De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij meent dat het asielrelaas van verzoekende partij thans niet meer actueel is. De verzoekende partij heeft jammer genoeg wel degelijk nog steeds een actueel probleem.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofddorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog, benevens de in het verzoekschrift aangehaalde informatie, geen stukken of documenten bij het onderhavige verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt vastgesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het

devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. Verzoeker stelt niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst omwille van het gegeven dat zijn familie verwikkeld is in een bloedwraak en omdat hij hiervan slachtoffer vreest te zullen worden.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat, hoewel het Commissariaat-generaal niet twijfelt aan de betrokkenheid van uw broer B. (...) bij de moorden op B. (...) en V.P. (...) en de verwonding van N.P. (...) noch aan het gegeven dat deze feiten aanvankelijk in een bloedwraak resulteerden of slechts tot een gedeeltelijke verzoening zouden hebben geleid, u géénszins aannemelijk hebt gemaakt dat u actueel geen beroep zou kunnen doen op de Albanese autoriteiten bij eventuele problemen met familieleden van V.P. (...), dewelke overigens Kosovaarse burgers zijn. U gaf weliswaar aan geen vertrouwen te hebben in de Albanese autoriteiten (CGVS 8 juli 2016, p. 7), doch onderbouwde deze uitspraak niet met objectieve elementen. U haalde ook aan dat uw autoriteiten geen veiligheid kunnen garanderen (CGVS 8 juli 2016, p. 10). Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen.

Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete.

In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat,

ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. In 2019 voerde een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts, een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Eind 2019 werd het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw anti-corruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Intersectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force en de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 zorgde er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie.

Volgens de informatie garandeert de wet de rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan.

Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Waar hij verweerder een gebrek aan bronvermelding verwijt, dient immers te worden vastgesteld dat de informatie waarop voormelde motieven schragen is opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier en dat de voormelde motieven in deze informatie genoegzaam steun vinden. Verder reikt verzoeker geen elementen aan die afbreuk zouden kunnen doen aan de voormelde motieven en/of de door verweerder gehanteerde landeninformatie. In zoverre hij te dezen wijst op en citeert uit twee persartikels, dient immers te worden vastgesteld dat deze reeds dateren van december 2012, respectievelijk september 2013. Bijgevolg kunnen deze artikels bezwaarlijk als voldoende actueel worden beschouwd en vermogen deze geen afbreuk te doen aan de veelheid aan recente(re) landeninformatie zoals gehanteerd door verweerder. Hetzelfde kan worden opgemerkt inzake verzoekers verwijzing naar arrest nr. 164 061 van 14 maart 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat werd gevelde ten aanzien van verzoekers persoon. Dit arrest werd meer dan vier jaar geleden gevelde en brengt informatie in rekening die dateert van meer dan vijf jaar geleden. Als dusdanig, kan verzoeker met zijn verwijzing naar voormeld arrest aldus niet volstaan om afbreuk te doen aan de in casu door verweerder gehanteerde, recente(re) landeninformatie. Verzoekers verzoek om internationale bescherming dient heden te worden onderzocht en beoordeeld, en dit rekening houdend met de concrete situatie in zijn land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door verzoeker. Dit behelst een beoordeling van de situatie in verzoekers land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van het vellen van onderhavig arrest en aan de hand van de beschikbare, actuele en recente landeninformatie. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt immers in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan het concreet verzoek om internationale bescherming en voorliggend op het ogenblik van het nemen van de beslissing over het verzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

Het voorgaande vindt overigens bevestiging in het feit dat het land van herkomst van verzoeker, zoals verzoeker nota bene ook zelf aanhaalt in het voorliggende verzoekschrift, werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 15 december 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen,

ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“U brengt géén elementen bij op grond waarvan, in weerwil van voorgaande, zou kunnen blijken dat u actueel géén beroep zou kunnen doen op de hulp of bescherming van de Albanese autoriteiten mocht daar aanleiding toe zijn. Integendeel, in dit verband moet worden vastgesteld dat u het enige concrete incident dat zich volgens u zou hebben voorgedaan, nl. het incident waarvan u vermoedde dat het heeft plaatsgevonden op 3 november 2017 en waarbij de tegenpartij geprobeerd zou hebben om uw minderjarige neef A. (...) te vermoorden in het ziekenhuis van Gjakovë, Kosovo waarop de politie ter plaatse is gekomen, géénszins aannemelijk maakt aan de hand van overredende verklaringen of bewijsvoerende stukken. Niettegenstaande de vraag u minstens vijf keer werd gesteld, slaagde u er immers niet in te beschrijven wat er precies gebeurde tijdens het incident. U kon ook niet zeggen wie van de tegenpartij erbij betrokken was. Na enig aandringen bleek u enkel zeker te zijn van V.P. (...). Over eventuele andere personen bleef u in het ongewisse. U hield vol dat er bedreigingen werden geuit door V. (...) ten aanzien van A. (...) maar wanneer u gevraagd werd hier meer over te vertellen, stelde u dat u niets meer had toe te voegen. Evenmin legde u ter zake enig attest of proces-verbaal van de politie neer, of kon u behoudens de vage verklaring dat de Kosovaarse politie uw neefje aan de Albanese politie heeft overgedragen, niet de minste verdere toelichting verstrekken wat betreft de vraag of de politie of uw familie verdere stappen ondernomen hebben naar aanleiding van dit gebeuren. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op 1/10/2018 twee filmpjes toonde op uw mobiele telefoon (maar deze tot op heden niet neerlegde) waarop naar eigen zeggen te zien is dat agenten het ziekenhuis binnen-en buitengaan en uw schoonzus V. (...) en haar zoon begeleiden kan an sich bijgevolg bezwaarlijk volstaan om te besluiten tot de waarachtigheid van de omstandigheden die u er zelf aan toeschrijft (CGVS 1 oktober 2018, p. 3-4).

Hieraan kan nog worden toegevoegd dat het CGVS ook in het dossier van uw broer B. (...), i.e. de vader van A. (...) zelf, vaststelde dat hij weinig details omtrent deze gebeurtenis kon verschaffen. Hij gaf integendeel louter aan dat verscheidene familieleden van de tegenpartij aanwezig waren doch liet na om toe te lichten wat zij precies gedaan zouden hebben, en beperkte zich tot de verklaring dat zij lang genoeg ter plaatse zouden zijn gebleven en dat er een interventie van de Kosovaarse politie nodig was opdat uw familieleden evenals de dorpling die hen vergezelde de plaats konden verlaten en naar Albanië konden terugkeren. En hoewel B. (...) zelf niet aanwezig was bij de ingeroepen feiten, rest niettemin de vaststelling dat het belangrijke gebeurtenissen betreft evenals de markante vaststelling dat B. (...) zich hieromtrent niet informeerde. Voorts werd het merkwaardig bevonden dat luidens B. (...)’s verklaringen, terwijl de gezondheidstoestand van zijn zoon een hospitalisatie van een week vergde, hij reeds naar huis zou zijn teruggekeerd nadat hij uit het ziekenhuis in Gjakovë was moeten vluchten, en dat hij noch in een andere medische instelling zou zijn opgenomen noch andere specifieke zorgen toegediend gekregen zou hebben. Binnen de context van het beweerd conflict achtte het CGVS het bovenal zeer weinig aannemelijk dat uw familieleden zich tot een ziekenhuis in Gjakovë gewend zouden hebben, met name het land en meer bepaald de regio waar de tegenpartij woont. De uitleg van uw broer B. (...) dat het ziekenhuis van Gjakovë het dichtstbijzijnde is van het dorp waar zijn echtgenote en kinderen verblijven en dat dat van Bajram Curri verder gelegen is, kon, gelet op de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt met betrekking tot het ziekenhuis van Tropojë, de afstand ervan tot het dorp waar zijn echtgenote en kinderen verblijven, en de route om er naar toe te gaan, niet weerhouden worden. Voor wat betreft de kopie van het verslag van het ziekenhuis van Gjakovë over de opname van zijn zoon, werd opgemerkt dat dit document niets vermeldt over de beweerd problemen. Evenmin bracht uw broer B. (...) hiervan enig ander begin van bewijs aan. Behalve het incident in het ziekenhuis van Gjakovë, waarvan de geloofwaardigheid ernstig in het gedrang is, haalde ook uw broer B. (...) geen enkel ander incident met de familie P. (...) aan sinds de moorden op 16 mei 2012.

Er dient ten andere in herinnering te worden gebracht dat uw algehele geloofwaardigheid reeds gehypothekeerd wordt door het gegeven dat u ook actueel nog blijft volharden in het vluchtrelaas dat u

uiteenzette in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming, met name uw vrees voor een bloedwraak door de familie H. (...), zonder dat u evenwel enig element aanreikt dat vermag om de eerdere beoordeling door het Commissariaatgeneraal in een ander daglicht te stellen."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Dat hij in België vertoefde ten tijde van de feiten, vormt geenszins een afdoende verklaring voor zijn verregaande onwetendheid. Er kon immers worden verwacht dat hij zich over dit incident terdege zou hebben geïnformeerd. Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming namelijk worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven ongemoeid. Bijgevolg blijven deze onverminderd overeind.

Bijkomend kan in het kader van het voorgaande overigens worden opgemerkt dat, zo aan het door verzoeker aangehaalde incident in 2017 al enig geloof zou kunnen worden gehecht, quod non, uit de voormelde vaststellingen genoegzaam blijkt dat bij dit incident zowel de Kosovaarse als de Albanese politie tussenkwamen en dat verzoeker in het ongewisse bleek over de eventuele verdere opvolging door de politie. Hoe uit verzoekers verklaringen zou kunnen worden afgeleid dat verzoeker bij eventuele verdere problemen in het kader van de aangehaalde bloedwraak verstoken zou blijven van de bescherming van de autoriteiten van zijn land van herkomst, kan dan ook in het geheel niet worden ingezien.

De door verzoeker neergelegde stukken en documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

"De door u aangebrachte documenten zijn niet van aard bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw identiteit, nationaliteit en familiesamenstelling staan niet ter discussie. De attesten van het dorpshoofd van Papaj, van de gemeente Deçan en van de verzoeningscommissies alsook de reportages over uw familie geven aan dat er na de gebeurtenissen op 16 mei 2012 aanvankelijk een bloedvete tussen uw familie en de familie P. (...) bestond en dat hierin een gedeeltelijke verzoening werd bereikt. Met betrekking tot de verklaringen van de voorzitter van de gemeenteraad van Deçan en Gjin Marku, voorzitter van het Comité voor Nationale Verzoening, in september 2015 dat de zaak nog niet volledig in vrede werd afgesloten, moet worden opgemerkt dat volgens de informatie van het Commissariaat-generaal attesten, afgeleverd door ngo's en lokale autoriteiten in Albanië gemakkelijk tegen betaling te verkrijgen zijn, en zodus op zich weinig bewijswaarde hebben. Hoe dan ook werd supra uiteengezet dat er in Albanië afdoende bescherming beschikbaar is inzake de problematiek van bloedwraak. Wat betreft de DVD die door u werd neergelegd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op 8/7/2016 en die een beeld zou schetsen van de omstandigheden waarin uw familie zou verkeren naar aanleiding van de moeilijkheden die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, moet tot slot worden opgemerkt dat – daar gelaten de vaststelling dat u tot twee keer toe specifiek met betrekking tot deze opname in kwestie bevraagd werd doch nagenoeg geen concrete gegevens in dit verband kon verstrekken met betrekking tot bv. de datum of zender waarop deze opname werd uitgezonden (CGVS 8 juli 2016, p. 14 en CGVS 1/10/2018, p. 8) – deze opname, voor zover waarheidsgetrouw, slechts een momentopname betreft die (minstens) dateert van meer dan 3 jaren geleden (d.i. het moment waarop u deze op het CGVS hebt neergelegd). Bijaldien is dit element geenszins van aard om afbreuk te doen aan hogergenoemde vaststelling dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat u en uw familie actueel desgevallend beroep kunnen doen op de hulp en bescherming van de Albanese autoriteiten en u in casu géén overredende verklaringen of bewijsvoerende stukken aanbrengt die anders kunnen doen besluiten. Voor wat betreft de tweede videoreportage waarin onder andere Gjin Marku een oproep doet aan de familie P. (...) om zich te verzoenen, moet worden opgemerkt dat u evenmin enig idee had van wanneer deze reportage werd gedraaid en uitgezonden (CGVS 1 oktober 2018, p. 7-8). Verder blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat Gjin Marku in het verleden in opspraak kwam voor het opstellen van valse attesten tegen betaling. Wat er ook van zij, deze interviews en verklaringen doen geen afbreuk aan het feit dat – zoals supra uiteengezet – er in Albanië afdoende bescherming beschikbaar is inzake de problematiek van bloedwraak.

Het gegeven dat uw broer S. (...) na het incident eind 2017 gearresteerd werd door de Albanese politie en vervolgens werd uitgeleverd aan de Kosovaarse autoriteiten (CGVS 1 oktober 2018, p. 5-6) is evenmin van die aard om een ander licht te werpen op bovenstaande beoordeling. Uit uw verklaringen blijkt dat hij gearresteerd werd naar aanleiding van zijn mogelijke betrokkenheid bij de dubbele moord in 2012 in het kader van het gerechtelijk onderzoek naar deze feiten, waarin de Kosovaarse autoriteiten

een uitleveringsverzoek indienden bij de Albanese autoriteiten. U kon overigens geen enkele duiding verschaffen over de eventuele rechtszaak in Kosovo over deze feiten (CGVS 1 oktober 2018, p. 6). U hebt altijd verklaard dat u die dag met uw echtgenote en uw ouders met het vee op het veld was en dan ook niets met deze feiten te maken had (CGVS 24 augustus 2015, p. 4)."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. In zoverre hij, verwijzend naar het arrest nr. 207 346 dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen velde ten aanzien van zijn persoon, verweerder verwijt dat de reportage omtrent het bezoek door Gjin Marku aan zijn familie niet volledig werd vertaald en aangeeft dat daardoor het gezag van gewijsde van voormeld arrest zou zijn geschonden, dient immers te worden opgemerkt dat verzoeker volledig voorbij gaat aan de op hem rustende medewerkingsplicht en aan de inhoud van artikel 48/6, § 3 van de Vreemdelingenwet. Uit deze bepaling volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming zelf toekomt om de voorgelegde stukken te voorzien van een vertaling in één van de drie landstalen of het Engels en dat op hem de plicht rust om mee te werken om zulke vertaling te verstrekken. Eveneens wordt in dit artikel bepaald dat, bij gebreke aan dergelijke vertaling, de verzoeker de door hem voorgelegde stukken zelf dient toe te lichten tijdens het persoonlijk onderhoud en in voorkomend geval via de aanwezige tolk. Deze toelichting betreft minstens de relevante gegevens van de voorgelegde stukken. Bij gebreke aan enige vertaling voorzien door de verzoeker, is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verder niet verplicht om elk door de verzoeker voorgelegd stuk in zijn volledigheid te vertalen naar één van de drie landstalen of het Engels. Het volstaat om de vastgestelde relevante gegevens van de voorgelegde stukken te vertalen. Dient in casu te worden vastgesteld dat verzoeker zelf, ook in het onderhavige verzoekschrift en ondanks dat hij daartoe intussen ruimschoots de kans had, geen vertaling van de betreffende reportage aanreikt. Verder blijkt uit de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing genoegzaam dat verzoeker, ook tijdens het gehoor dat plaatsvond na het voormelde vernietigingsarrest, niet in staat bleek om de nodige toelichting te verstrekken omtrent deze reportage. Aldus heeft verzoeker zelf verzaakt aan de voormelde, op hem rustende plicht tot medewerking en tracht hij het gebrek aan een (volledige) vertaling ten onrechte toe te schrijven (enkel) aan verweerder. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat de kwestieuze reportage, die een beeld zou schetsen van de omstandigheden waarin verzoekers familie zou verkeren naar aanleiding van de door hem aangehaalde problematiek, voor zover deze al waarheidsgetrouw zou zijn, slechts een momentopname bevat en actueel reeds dateert van meer dan vier jaar geleden. Derhalve is dit element, nog los van een eventuele vertaling, niet van zulke aard dat dit afbreuk zou kunnen doen aan de hoger gedane vaststellingen waaruit genoegzaam blijkt dat, gelet op de heden voorliggende informatie en gegevens, aangenomen kan worden dat verzoeker en zijn familie actueel en bij eventuele verdere problemen in het kader van de aangevoerde bloedwraak beroep kunnen doen op de hulp en bescherming van de Albanese autoriteiten. Dat het gezag van gewijsde van het voormelde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zou zijn geschonden, kan gelet op het voorgaande evenmin worden aangenomen.

De motieven omtrent de overige, door verzoeker aangereikte stukken, laat verzoeker geheel ongemoeid. Bijgevolg blijven de voormelde motieven onverminderd gelden.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere motieven dan de aangevoerde, hoger besproken asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen."

De voormelde motieven gelden ook voor verzoekster.

Het door verzoekster neergelegde paspoort kan omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terecht redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

2.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT